

קודם הלימוד יאמר: הנני רוצה ללמוד, פדי שיביאני התלמוד הזה לידי מעשה, ולידי מדות ישראל, ולידי ידיעת התורה. ואני מאמין באמונה שלמה ואמתית, שכל הטעמים והנקודות והתגין והאותיות שבתורתנו הקדושה, אף בספורי התורה, בהם תלויים עולמות עליונים קדושים ונעלמים לאין קץ ומספר ותכלית. והריני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהו"ה ובשם ארנ"י מתיוחדים יאהרונה"י על ידי הנעלם בדחילו ורחימו ביחודא שלים בשם כל ישראל. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו פוננה עלינו ומעשה ידינו פוננהו.

ספר "ירמיה" – פרק מא

א ויהי | בחדש השביעי בא ישמעאל בן-נתניה
בן-אלישמע מזרע המלוכה ורבי המלך ועשרה אנשים אתו
אל-גדליהו בן-אחיקם המצפתה ויאכלו שם לחם יחדו
במצפה: ב ויקם ישמעאל בן-נתניה ועשרת האנשים |
אשר-היו אתו ויכו את-גדליהו בן-אחיקם בן-שפן בחרב
וימת אתו אשר-הפקיד מלך-בבל בארץ: ג ואת
כל-היהודים אשר-היו אתו את-גדליהו במצפה
ואת-הכשדים אשר נמצאו-שם את אנשי המלחמה הכה
ישמעאל: ד ויהי ביום השני להמית את-גדליהו ואיש לא
ידע: ה ויבאו אנשים משכם משלו ומשמרון שמנים איש
מגלחי זקן וקרעי בגדים ומתגדדים ומנחה ולבונה בידם
להביא בית יהוה: ו ויצא ישמעאל בן-נתניה לקראתם

מִן־הַמִּצְפָּה הֵלֶךְ הֵלֶךְ וּבָכָה וַיְהִי כַפְגֵּשׁ אֶתֶם וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
בָּאוּ אֶל־גְּדַלְיָהוּ בֶן־אֲחִיקָם: ז וַיְהִי כִּבּוּאָם אֶל־תּוֹךְ הָעִיר
וַיִּשְׁחָטֵם יִשְׁמָעֵאל בֶּן־נְתַנְיָה אֶל־תּוֹךְ הַבּוֹר הוּא וְהָאֲנָשִׁים
אֲשֶׁר־אֵתוֹ: ח וַעֲשָׂרָה אָנָּשִׁים נִמְצְאוּ־בָם וַיֹּאמְרוּ
אֶל־יִשְׁמָעֵאל אַל־תִּמָּתְנוּ כִּי־יֵשׁ־לָנוּ מַטְמָנִים בַּשָּׂדֶה חֹטִים
וְשַׁעֲרִים וְשֶׁמֶן וְדָבָשׁ וַיַּחְדֵּל וְלֹא הֵמִיתָם בְּתוֹךְ אֲחֵיהֶם:
ט וְהַבּוֹר אֲשֶׁר הִשְׁלִיךְ שָׁם יִשְׁמָעֵאל אֵת ׀ כָּל־פְּגְרֵי הָאֲנָשִׁים
אֲשֶׁר הִכָּה בְּיַד־גְּדַלְיָהוּ הוּא אֲשֶׁר עָשָׂה הַמֶּלֶךְ אָסָא מִפְּנֵי
בַּעֲשָׂא מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אֵתוֹ מִלֹּא יִשְׁמָעֵאל בֶּן־נְתַנְיָהוּ חֲלָלִים:
י וַיֵּשֶׁב ׀ יִשְׁמָעֵאל אֶת־כָּל־שְׂאֲרֵיט הָעָם אֲשֶׁר בַּמִּצְפָּה
אֶת־בָּנוֹת הַמֶּלֶךְ וְאֶת־כָּל־הָעָם הַנִּשְׂאָרִים בַּמִּצְפָּה אֲשֶׁר
הִפְקִיד נְבוּזַרְאֲדָן רַב־טַבָּחִים אֶת־גְּדַלְיָהוּ בֶן־אֲחִיקָם וַיֵּשְׁבֻם
יִשְׁמָעֵאל בֶּן־נְתַנְיָה וַיֵּלֶךְ לַעֲבוֹר אֶל־בְּנֵי עַמּוּן: יא וַיִּשְׁמַע
יוֹחָנָן בֶּן־קָרַח וְכָל־שְׂרֵי הַחֲיִלִּים אֲשֶׁר אֵתוֹ אֵת כָּל־הָרָעָה
אֲשֶׁר עָשָׂה יִשְׁמָעֵאל בֶּן־נְתַנְיָה: יב וַיִּקְחוּ אֶת־כָּל־הָאֲנָשִׁים
וַיֵּלְכוּ לְהִלָּחֵם עִם־יִשְׁמָעֵאל בֶּן־נְתַנְיָה וַיִּמְצְאוּ אֹתוֹ אֶל־מַיִם
רַבִּים אֲשֶׁר בְּגַבְעוֹן: יג וַיְהִי כִּרְאוֹת כָּל־הָעָם אֲשֶׁר
אֶת־יִשְׁמָעֵאל אֶת־יוֹחָנָן בֶּן־קָרַח וְאֵת כָּל־שְׂרֵי הַחֲיִלִּים אֲשֶׁר

אֶתוֹ וַיִּשְׁמְחוּ: יד וַיֵּסְבוּ כָּל־הָעָם אֲשֶׁר־שָׁבָה יִשְׁמְעֵאל
 מִן־הַמִּצִּפָּה וַיָּשְׁבוּ וַיֵּלְכוּ אֶל־יוֹחָנָן בֶּן־קָרַח: טו וַיִּשְׁמְעֵאל
 בֶּן־נְתַנְיָה נִמְלֵט בְּשִׁמְנֵה אַנְשִׁים מִפְּנֵי יוֹחָנָן וַיֵּלֶךְ אֶל־בְּנֵי
 עֲמוֹן: טז וַיִּקַּח יוֹחָנָן בֶּן־קָרַח וְכָל־שָׂרֵי הַחִילָיִם אֲשֶׁר־אֵתוֹ
 אֵת כָּל־שְׂאֵרֵי הָעָם אֲשֶׁר הָשִׁיב מֵאֵת יִשְׁמְעֵאל בֶּן־נְתַנְיָה
 מִן־הַמִּצִּפָּה אַחֲרֵי הִפָּה אֶת־גְּדֻלָּיָה בֶּן־אֲחִיקָם גְּבָרִים אַנְשֵׁי
 הַמְּלָחָמָה וְנָשִׁים וְטָף וְסָרְסִים אֲשֶׁר הָשִׁיב מִגְּבַעוֹן: יז וַיֵּלְכוּ
 וַיָּשְׁבוּ בְּגֵרוֹת כְּמוֹהֶם כְּמֵהֶם אֲשֶׁר־אָצַל בַּיִת לָחֶם לְלֶכֶת לְבוֹא
 מִצָּרִים: יח מִפְּנֵי הַכַּשְׂדִּים כִּי יֵרְאוּ מִפְּנֵיהֶם כִּי־הִפָּה
 יִשְׁמְעֵאל בֶּן־נְתַנְיָה אֶת־גְּדֻלָּיָהוּ בֶּן־אֲחִיקָם אֲשֶׁר־הִפְקִיד
 מֶלֶךְ־בָּבֶל בְּאֶרֶץ:

ספר "ירמיה" – פרק מב

א וַיִּגְּשׁוּ כָּל־שָׂרֵי הַחִילָיִם וַיּוֹחָנָן בֶּן־קָרַח וַיִּזְנְיָה בֶּן־הוֹשַׁעְיָה
 וְכָל־הָעָם מִקָּטָן וְעַד־גְּדוֹל: ב וַיֹּאמְרוּ אֶל־יְרֵמְיָהוּ הַנְּבִיא
 תִּפְלֶנָּה תַּחֲנַתְנוּ לְפָנֶיךָ וְהִתְפַּלֵּל בְּעֵדְנוּ אֶל־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 בְּעַד כָּל־הַשְּׂאֵרִית הַזֹּאת כִּי־נִשְׁאַרְנוּ מֵעַט מִהֶרְבֵּה כִּי־אֲשֶׁר
 עֵינֶיךָ רְאוּת אֲתָנוּ: ג וַיִּגְדֵּלְנוּ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר

גַּלְגַּלְבָּהּ וְאֶת־הַדְּבָר אֲשֶׁר נִעְשָׂה: ד וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יְרֵמְיָהוּ
הַנְּבִיא שָׁמַעְתִּי הַנְּבִי מִתְּפִלָּל אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם כְּדַבְּרֵיכֶם
וְהָיָה כָּל־הַדְּבָר אֲשֶׁר־יַעֲנֶה יְהוָה אֶתְכֶם אֲגִיד לָכֶם
לֹא־אֲמַנֶּע מִכֶּם דְּבַר: ה וְהָמָּה אָמְרוּ אֶל־יְרֵמְיָהוּ יְהִי יְהוָה
בְּנוֹ לְעַד אֲמַת וְנֶאֱמַן אִם־לֹא כָּל־הַדְּבָר אֲשֶׁר יִשְׁלַחְךָ
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵלֵינוּ כֵּן נִעְשָׂה: ו אִם־טוֹב וְאִם־רָע בְּקוֹל ו
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲשֶׁר אָנוּ אֲנַחְנוּ שְׁלָחִים אֹתְךָ אֵלָיו נִשְׁמָע
לְמַעַן אֲשֶׁר יִיטַב־לָנוּ כִּי נִשְׁמָע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ: ז וַיְהִי
מִקֵּץ עֶשְׂרֵת יָמִים וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־יְרֵמְיָהוּ: ח וַיִּקְרָא
אֶל־יֹחָנָן בֶּן־קָרַח וְאֶל כָּל־שָׂרֵי הַחֲיָלִים אֲשֶׁר אִתּוֹ
וְלְכָל־הָעָם לְמַקְטָן וְעַד־גְּדוֹל: ט וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם כֹּה־אָמַר
יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר שְׁלַחְתֶּם אֹתִי אֵלָיו לְהַפִּיל
תַּחֲנַתְכֶם לְפָנָיו: י אִם־שׁוֹב תֵּשְׁבוּ בָאָרֶץ הַזֹּאת וּבְנֵיתִי
אֶתְכֶם וְלֹא אֶהְרַס וְנִטְעַתִּי אֶתְכֶם וְלֹא אֶתּוֹשׁ כִּי נַחֲמַתִּי
אֶל־הָרָעָה אֲשֶׁר עָשִׂיתִי לָכֶם: יא אֶל־תִּירְאוּ מִפְּנֵי מֶלֶךְ בְּבֵל
אֲשֶׁר־אַתֶּם יִרְאִים מִפְּנָיו אֶל־תִּירְאוּ מִמֶּנּוּ נְאֻם־יְהוָה
כִּי־אַתְּכֶם אָנֹכִי לְהוֹשִׁיעַ אֶתְכֶם וּלְהַצִּיל אֶתְכֶם מִיָּדוֹ: יב וְאַתֶּן
לָכֶם רַחֲמִים וְרַחֵם אֶתְכֶם וְהִשִּׁיב אֶתְכֶם אֶל־אֲדַמְתְּכֶם:

וְאִם־אֹמְרִים אַתֶּם לֹא נִשְׁבַּב בְּאֶרֶץ הַזֹּאת לְבַלְתִּי שְׁמַעַ
בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: יד לֵאמֹר לֹא כִי אֶרֶץ מִצְרַיִם נְבוֹאֵ
אֲשֶׁר לֹא־נִרְאָה מִלְחָמָה וְקוֹל שׁוֹפָר לֹא נִשְׁמָע וְלִלְחָם
לֹא־נִרְעַב וְשֵׁם נִשְׁבַּב: טו וְעַתָּה לָכֵן שְׁמָעוּ דְבַר־יְהוָה שְׂאֵרֵית
יְהוּדָה כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אִם־אַתֶּם שׁוֹם
תִּשְׁמוֹן פְּנֵיכֶם לְבֹא מִצְרַיִם וּבֹאתֶם לְגֹר שָׁם: טז וְהִיתָה
הַחֲרָב אֲשֶׁר אַתֶּם יִרְאִים מִמֶּנָּה שָׁם תִּשְׁיֵג אֶתְכֶם בְּאֶרֶץ
מִצְרַיִם וְהִרְעַב אֲשֶׁר־אַתֶּם ׀ דְּאֲגִים מִמֶּנּוּ שָׁם יִדְבַק אַחֲרֵיכֶם
מִצְרַיִם וְשָׁם תָּמִיתוּ: יז וְיִהְיוּ כָל־הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־שָׁמוּ
אֶת־פְּנֵיהֶם לְבֹא מִצְרַיִם לְגֹר שָׁם יָמוּתוּ בַחֲרָב בִּרְעַב
וּבַדָּבָר וְלֹא־יִהְיֶה לָהֶם שָׂרִיד וּפְלִיט מִפְּנֵי הַרְעָה אֲשֶׁר אֲנִי
מֵבִיא עֲלֵיהֶם: יח כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
כֹּאֲשֶׁר נָתַן אִפִּי וַחֲמָתִי עַל־יֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם כֵּן תִּתֶן חֲמָתִי
עֲלֵיכֶם בְּבֹאתְכֶם מִצְרַיִם וְהִייתֶם לְאֵלָה וּלְשִׁמָּה וְלִקְלָלָה
וְלַחֲרָפָה וְלֹא־תִרְאוּ עוֹד אֶת־הַמָּקוֹם הַזֶּה: יט דְּבַר יְהוָה
עֲלֵיכֶם שְׂאֵרֵית יְהוּדָה אֲל־תָּבֹאוּ מִצְרַיִם יִדְעוּ תִדְעוּ
כִּי־הֵעִידְתִּי בְכֶם הַיּוֹם: כ כִּי הִתְעַתִּים הִתְעִיתֶם בְּנַפְשׁוֹתֵיכֶם
כִּי־אַתֶּם שְׁלַחְתֶּם אֹתִי אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לֵאמֹר הִתְפַּלֵּל

בַּעֲדָנוּ אֱלֹהֵי-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְכָכֵל אֲשֶׁר יֹאמַר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כִּן
הִגַּד-לָנוּ וְעָשִׂינוּ: כֹּא וְאֶגֶד לָכֶם הַיּוֹם וְלֹא שְׁמַעְתֶּם בְּקוֹל
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְלִכְלֹ אֲשֶׁר-שָׁלַחְנִי אֵלֵיכֶם: כִּב וְעַתָּה יִדְעוּ
יִתְדְּעוּ כִּי בַחֲרַב בְּרָעַב וּבַדְּבַר תַּמּוּתוֹ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר חִפַּצְתֶּם
לָבוֹא לָגוֹר שָׁם:

הנה מובא כאן לימוד ספרי נביאים וכתובים מחולק לכל השנה, שני פרקים ליום, כך יגמור כל ספרי נ"ך במעגל השנה – נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות, ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים לפרסם לימוד ספרי נ"ך המחולק בכל תפוצות ישראל, וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים, ואין חטא בא על ידו.

והגית בו יומם ולילה כ"ד ספרים נגד כ"ד שעות ביום ובלילה. (ספר הקדוש "דזיאל המלאך")
כ"ד ספרי המקרא הם עליו מליצי יושר, כמנין וח", נוטרי" ויתבוננו ח'סדי י'קו"ק. (הרמ"ע מפאנו)
וכמשמרות נמועים א"ר ברכיה הכהן ברבי כמשמרות כתיב ואנו קורין מסמרות לומר לך מה משמרות כהונה כ"ד אף ספרי תורה כ"ד ד"א למה כתיב כמשמרות ואנו קורין מסמרות ללמדך שאם קבעת אותם כמסמר בלבבך הם משמרין אותך. (מדרש תנחומא בהעלותך פרק טו)

ני"ך היומי – לימוד כל ספרי נביאים וכתובים במעגל השנה – [עמוד 749]